

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66331-12-19 מדינת ישראל נ' טוויל ואח'

לפני כבוד השופטת גיזיה סקפה שפירא

בעניין: המאשימה : מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

הנאשמים

1.מריאנה טוויל
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל עירוני
2.אפרים שלמייב- נמחק מכתב האישום

גזר דין לנאשמת 1

כללי

1. הנאשמת 1 (להלן גם: "הנאשמת") הורשעה, על פי הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל חמישה אישומים, בעבירות סרסרות למעשי זנות, החזקת מקום לשם זנות, פרסום בדבר שירותי זנות ועבירות מס, בשל כך שמחודש מאוגוסט 2015 ועד ליום 26.04.2017 ניהלה והפעילה, ביחד עם מרינה קזייב ולחוד, בתי בושת למתן שירותי זנות שפעלו בדירות שכורות בירושלים, תל אביב ולוד. הנאשמת שכרה את הדירות, פרסמה מפעם לפעם את שירותי הזנות באינטרנט ובאתרים, שכרה את שירותיהן של נשים על מנת שיעבדו בזנות וקיבלה מהן סכומים שונים.

כפי שתואר באישום הראשון, שבמסגרתו הורשעה הנאשמת בעבירות סרסרות למעשי זנות, החזקת מקום לשם זנות ופרסום בדבר שירותי זנות, החל מחודש אוגוסט 2015 ועד לחודש יוני 2016 שכרו הנאשמת וקזייב דירה ברוב דרך חברון 2 בירושלים, וניהלו בה בית בושת. הנאשמת וקזייב פירסמו את המקום באתר באינטרנט ושכרו את שירותיהן של מספר נשים על מנת שיעסקו בזנות. הנאשמת וקזייב נתנו מענה טלפוני, פירטו באוזני הלקוחות שהתקשרו את שירותי המין הניתנים במקום ואת תעריפיהם וכן הדריכו אותם כיצד להגיע למקום. בכל משמרת עבדו מספר נשים שסיפקו שירותי מין שונים תמורת תשלום של 200 ₪ מכל לקוח. מחצית מכל תשלום הועבר לידי הנאשמת ולידי קזייב.

באישום השני, שבו הורשעה הנאשמת בעבירות סרסרות למעשי זנות, החזקת מקום לשם זנות ופרסום בדבר שירותי זנות, מתואר כי החל מיום 17.01.2016 ועד ליום 26.04.2017 (חלק מהתקופה במקביל לאירועים המתוארים באישום הראשון), שכרה הנאשמת דירה ברוב סלמה 175 בתל אביב והייתה אחראית על האחזקה במקום. בדירה הפעילה הנאשמת בית בושת באותו האופן שתואר באישום הראשון. הנאשמת הייתה אחראית על סידור המשמרות של הנשים שהועסקו במקום. בכל משמרת עבדו מספר נשים שאותן שכרה הנאשמת, והן הועסקו במתן שירותי מין שונים ללקוחות תמורת סכום של 150 ₪ לכל לקוח. כל אחת מהנשים העבירה לנאשמת מחצית מדמי האתנן שקיבלה מהלקוחות.

באישום השלישי שבמסגרתו הורשעה הנאשמת בעבירות סרסרות למעשי זנות, החזקת מקום לשם זנות ופרסום בדבר שירותי זנות מתואר כי בתקופה שבין יום 26.05.2016 ויום 26.04.2017 שכרה הנאשמת דירה ברוב דיזרעלי 56 בלוד וניהלה בה מקום לשם עיסוק בזנות באותה מתכונת ובאותה צורת פעילות שתוארה באישומים 1 ו-2. הנשים שאותן העסיקה הנאשמת נתנו שירותי מין שונים ללקוחות תמורת סכום של 150 ₪ לכל לקוח, וכל אחת מהנשים העבירה לנאשמת מחצית מדמי האתנן שקיבלה מהלקוחות.

באישום הרביעי, שבו הורשעה הנאשמת בעבירות סרסרות למעשי זנות, החזקת מקום לשם זנות ופרסום בדבר שירותי זנות, מתואר כי החל מיום 26.12.2016 ועד לחודש ינואר 2017, ולאחר שנאלצה לעזוב את הדירה ששכרה כמתואר באישום הראשון, שכרו הנאשמת וקזיב דירה ברחוב לינקולן 10 בירושלים, וניהלו בה מקום לשם עיסוק בזנות. הנאשמת וקזיב הפעילו את בית הבושת באותה מתכונת שתוארה באישום הראשון. בכל משמרת עבדו מספר נשים שסיפקו שירותי מין ללקוחות תמורת סך של 200 ₪ לכל לקוח, והנשים העבירו מחצית מהאתנן שקיבלו לידי הנאשמת וקזיב.

האישומים החמישי והשישי נמחקו במסגרת כתב האישום המתוקן.

במסגרת האישום השביעי הורשעה הנאשמת בעבירות של אי הודעה על התחלת התעסקות או על שינוי בה ובשתי עבירות של אי קיום דרישות מסוימות. על פי המתואר באישום זה, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הנאשמת לא הודיעה על פתיחת העסק לפקיד השומה, לא הגישה במועד את הדו"ח שהיה עליה להגיש ולא ניהלה פנקסי חשבונות בהתאם להוראות המנהל.

2. תחילה כפרה הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום ונקבע דיון לשמיעת ראיות ליום 16.1.22 לפני השופט פולוק. מועד זה נדחה, לבקשת המאשימה, ולאחר מכן נדחה מספר פעמים בשל הצורך להשלים הליכים בעניינו של הנאשם 2. דיון נוסף לשמיעת הראיות נקבע ליום 22.3.23, אך מועד זה בוטל אף הוא לבקשת ב"כ הנאשמת. מועד נוסף לשמיעת ראיות נקבע ליום 30.11.23, ואף הוא לא התקיים בשל פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" ומצב החירום ששרר במדינה באותה העת. נקבע דיון לשמיעת ראיות, בפעם הרביעית, ליום 3.4.24, ואולם גם דיון זה בוטל לבקשת המאשימה, ועל פי החלטת השופט פולוק מיום 2.4.24. נקבע דיון לשמיעת ראיות, בפעם החמישית, ליום 15.10.24 ואולם גם דיון זה בוטל לבקשת המאשימה, בשל שירותי מילואים שאליו נקרא הפרקליט שטיפל בתיק מטעמה. ביום 19.12.24 הודיעו הצדדים כי ערכו ביניהם הסדר דיוני, אשר הוצג בדיון שהתקיים לפני השופט פולוק ביום 26.12.24. במסגרת ההסדר כתב האישום תוקן, הנאשמת הודתה במיוחס לה והורשעה. לא נערך הסדר לעניי העונש, אך הוסכם על קבלת תסקיר שירות מבחן.

3. בעניינה של הנאשמת נערכו שני תסקירי שירות מבחן, האחרון שבהם מיום 1.12.25. מהתסקירים עולה כי הנאשמת בת כ-56, גרושה, עלתה לישראל בגיל 22, ומתגוררת עם שותפה. היא בוגרת 10 שנות לימוד ותעודת בגרות ממדינת מוצאה. לאחר עלייתה לארץ היא עבדה בעבודות מזדמנות, ובגיל 27 נכנסה למעגל הזנות. לדבריה הפסיקה עיסוק זה בשנת 2017, לאחר ביצוע העבירות וכיום עובדת בניקיון. הנאשמת תיארה התמודדות עם חרדות ודיכאון ובעברה אף ניסיון אובדני. כן תיארה הנאשמת קשרים משפחתיים מורכבים, וכיום היא אינה בקשר עם משפחתה. לנאשמת שלוש הרשעות קודמות בעבירות דומות שהתיישנו, ובשנת 2015 הוטלו עליה צו מבחן ושירות לתועלת הציבור, שהיא שלא עמדה בהם. ביחס לעבירות שעליהן היא נותנת את הדין כעת, הנאשמת הכחישה את המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן, וטענה כי תפקדה כעובדת בלבד, ולעיתים אף ענתה לטלפונים והעבירה כסף למפרסמים היות ונתבקשה לעשות כן על ידי בעלת המקום. שירות המבחן התרשם כי ברקע למעורבותה עומדות פגיעות וטראומות שטרם עובדו, מצב כלכלי ונפשי ירוד, היעדר כלים להתמודדות מקדמת עם קשייה והיעדר גורמי תמיכה והכוונה בחייה.

שירות המבחן העריך כי קיימים גורמי סיכון להישנות העבירות הנובעים מעברה הפלילי של הנאשמת והקושי לקבל אחריות על מעשיה, אך ציין גם גורמי סיכוי לשיקום, ובראשם חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, יציאתה ממעגל הזנות ונכונותה לטיפול. שירות המבחן המליץ לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש כדי לבחון את השתלבות הנאשמת בטיפול והדיון נדחה בהתאם.

במהלך תקופת הדחייה נעשו מאמצים לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי, אך בשל מיעוט מענים מתאימים, היא טרם שולבה, הגם שהפגינה נכונות ומוטיבציה לטיפול. שירות המבחן הפנה את הנאשמת לטיפול במסגרת עמותת "הופכות את היוצרות", המספקת מעטפת מקיפה של סיוע לנשים הנמצאות על רצף הזנות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתמודדת בעת הזו עם ביטחון והערכה עצמית ירודים ותחושת בדידות עמוקה, אך היא משתפת פעולה ומגלה מוטיבציה להיעזר בגורמי טיפול, וכי למרות קשייה הראשוניים לקחת אחריות מלאה, יש חשיבות לאמץ את הפן הטיפולי-שיקומי. לפיכך המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשמת צו מבחן למשך שנה, שבמסגרתו תשולב הנאשמת בטיפול התואם את צרכיה, וכן המליץ לגזור עליה עונש מאסר בעבודות שירות

ומאסר על תנאי, וציין כי מאסר בפועל עלול לפגוע במאמציה של הנאשמת לתפקוד תקין ולגרום לרגרסיה.

4. בהתאם להחלטת השופט פולוק, שניתנה לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, הוזמנה גם חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 04.05.2026 קובעת כי הנאשמת כשירה לרצות עונש זה תחת מגבלות מסוימות.

5. טיעוני הצדדים לעונש נשמעו ביום 9.12.25 לפני השופט פולוק, אשר פרש לגמלאות מבלי שגזר את דינה של הנאשמת. בהסכמת הצדדים, גזר הדין ניתן על ידי, על בסיס טיעוני הצדדים לעונש כפי שמשקפים בפרוטוקול הדין מיום 9.12.25, ועל בסיס יתר מסמכי התיק.

6. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 24 ו-36 חודשי מאסר בפועל ביחס לארבעת האישומים הנוגעים לעבירות הזנות, ומתחם עונש הולם שבין שישה ו-18 חודשי מאסר בפועל בגין אישום המס. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשמת עונש כולל של 36 חודשי מאסר בפועל, קנס ומאסר על תנאי, עונש המצוי בשליש התחתון של מתחמי העונש ההולם. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים שנפגעו באמצעות העבירות, והדגישה את הכיעור שבמעשי סרסרות לזנות. המאשימה הדגישה את חלקה העיקרי והמשמעותי של הנאשמת בניהול מערך הפעלת הדירות שנועדו לזנות, את הרווח האישי שהפיקה כתוצאה מביצוע העבירות וכן את עברה הפלילי הרלוונטי והפגיעה בשלטונות המס.

7. ב"כ הנאשמת ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, להעניק לנאשמת אפשרות להמשיך בשיקום, להימנע מעונש מאסר בפועל וביקש לגזור עליה מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשמת הדגישה את עברה של הנאשמת והיותה שורדת זנות בעצמה, אשר לא הוענק לה כל סיוע מטעם המדינה, וטען כי מעשיה נעשו לשם פרנסה בלבד וכי היא אף סיפקה שירותי מין בעצמה. עוד נטען כי הנשים שהועסקו אצל הנאשמת עשו זאת מרצונן והן אלה שפנו אליה כדי שתעסיקן. עוד הודגש השיהוי הניכר, כבן 4 שנים, בהגשת כתב האישום, אשר לא ניתן לו הסבר על ידי המאשימה.

8. להשלמת התמונה יצוין כי כתב האישום בעניינו של הנאשם 2, אשר הואשם יחד עם הנאשמת באישומים השני, השלישי והשביעי, נמחק, משנמצא כי נפלו פגמים בהליכי השימוע טרם הגשת כתב אישום, ולאחר שנערך לו שימוע הוחלט שלא להעמידו לדין.

מתחמי העונש ההולם

9. העבירות המתוארות באישומים הראשון, השני, השלישי והרביעי בוצעו בנסיבות דומות, על רקע דומה, וחלקן אף נעשו במקביל.

בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכה הפסוקה, נראה כי ארבעת האישומים אלה עוסקים בעבירות שביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לראות בהן מסכת עבריינית אחת, ועל כן הן ייחשבו לאירוע אחד שלגביו ייקבע מתחם עונש הולם אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.14)).

ביחס לעבירות המס שבאישום השביעי, אשר הערכים המוגנים באמצעותן ונזקיהם שונים מעבירות הזנות, יש לקבוע מתחם עונש נפרד על אף היותן פועל יוצא של אותה מסכת עבריינית המתוארת באישומים 1-4.

אישומים 1-4: עבירות הזנות

10. הערכים המוגנים באמצעות העבירות האוסרות סרסרות לזנות, החזקת מקום לשם זנות ופרסום שירותי זנות הם שמירה על כבוד האדם, חירותו, שלמות הגוף והאוטונומיה של האדם על גופו. העבירות ביזו את הנשים שהועסקו בזנות על-ידי הנאשמת ופגעו בכבודן ובשלמות גופן ונפשן. בנוסף, סביר שניהול בית הבושת במקומות שנועדו למגורים- בהם ניהלה אותם הנאשמת, גרם למטרד לשכנים.

11. העבירות בוצעו על-ידי הנאשמת לאחר תכנון מוקדם והיערכות לוגיסטית, חלקן בצוותא עם שותפתה קזיב. באישומים השני והשלישי הייתה הנאשמת המפעילה והמחזיקה היחידה של הדירות ותכננה וביצעה לבדה את המעשים שאפשרו לה לבצע את העבירות. חרף דבריה לפני שירות המבחן, לא ניתן לקבוע כי חלקה של הנאשמת היה בעבודה במקום שלוותה במשימות ניהול שהוטלו עליה על ידי אחרים. מתוך עובדות כתב האישום המתוקן, שהוא הבסיס העובדתי לגזר הדין, עולה כי הנאשמת היא שיזמה את העבירות, לבד או עם קזיב, היא שכרה את הדירות, באישום הראשון אף חתמה על ערבות לשכירות, היא שניהלה והפעילה את בתי הבושת, פרסמה אותם, שכרה את הנשים שעסקו בזנות, שיבצה אותן במשמרות והרווחים

שלה כתוצאה מכך היו משמעותיים ביותר, שכן היא קיבלה לידיה (לבד או ביחד עם קזייב) את מחצית האתנן שקיבלו הנשים מכל לקוח. אף אם באירועים נושאי האישומים הראשון והרביעי היא נאלצה לחלוק בסכומים אלה עם שותפתה, קזייב, עדיין מדובר בסכומים משמעותיים ביותר.

12. הנזק שנגרם כתוצאה מניהול של בית בושת אחד, ואף לתקופה קצרה- הוא גדול. מדובר במספר נשים שהועסקו בזנות לאורך תקופות לא מבוטלות, גופן נוצל וחולל, כבודן נרמס וחלק גדול מהכסף שקיבלו עבור מעשיהן המבזים הועבר לנאשמת ולקזייב. הדברים נאמרים ביתר זאת משעה שהנאשמת ניהלה והפעילה ארבעה בתי בושת לאורך תקופה מצטברת של כמעט שנתיים.

13. ב"כ הנאשמת טען, כי הנשים שהועסקו בבתי הבושת הן שפנו לנאשמת ועשו את הדברים מרצונן. בעניין זה יפים הדברים שנכתבו בע"פ (ת"א) 70697/06 ניר אילת נ' מדינת ישראל (נבו) (08.05.07):

"בית משפט קמא לא שגה, איפוא, בקובעו, כי בכל מקרה של סרסרות וניהול מקום של זנות, קיים ניצול כלכלי ואישי. עצם ההסכמה של אותן נשים לעבוד בזנות בתנאים עליהם הוסכם ביניהן לבין בעל המקום, אין בה כשלעצמה כדי ללמד על העדר ניצול".

14. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות דומות נגזרו, ככלל, עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו רע"פ 1976/15 לויסקי נ' מדינת ישראל (נבו) 24.3.15; ת"פ (שלום י-ם) 2414-08-17 מדינת ישראל נ' לוינסקי ואח' (נבו) 28.1.20, הפסיקה הענפה הנזכרת שם ופסק הדין בערעורים עליו שהוגשו בעניינו של אחד הנאשמים בעפ"ג (י-ם) 28344-03-20 לב נ' מדינת ישראל (2.8.20); ת"פ (מחוזי ת"א) 36089-11-20 מדינת ישראל נ' אתאל ואח' (03.08.23) והפסיקה הנזכרת שם.

15. קזייב, שותפתה של הנאשמת לאישומים הראשון והרביעי, נשפטה בנפרד במסגרת ת"פ (שלום י-ם) 23984-08-22 מדינת ישראל נ' קזייב. היא הורשעה בשני אישומים העוסקים בהחזקת מקות לשם זנות, סרסרות לזנות ופרסום בדבר שירותי זנות- האחד מקביל לאישום הרביעי בכתב האישום של הנאשמת, והשני מתייחס לבית בושת שאותו ניהלה לבדה. קזייב הורשעה באישום נוסף בעבירות מס דומות לעבירות המס שבהן הורשעה הנאשמת. בעניינה של קזייב נקבע כי מתחם העונש ההולם את האישומים בעבירות הזנות הוא מאסר בפועל שבין מספר חודשים ו-15 חודשים, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעות. ביחס לעבירות המס נקבע מתחם עונש הולם של בין שמונה חודשי מאסר בעבודות שירות ושנים-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס. על קזייב נגזרו בסופו של יום שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס, בדרך של חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. מובן כי מתחמי העונש ההולם שנקבעו בעניינה של קזייב הם נתון רלוונטי (בשינויים המחויבים) בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיה של הנאשמת.

16. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשעה הנאשמת בארבעת האישומים הראשונים הוא בין 12 ו-28 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעות העבירות. למרבה הצער, בטופס פרטי הנפגע המאשימה כתבה כי "אין ניזוק", עובדה שקשה לקבלה. מכל מקום המאשימה לא ביקשה לגזור על הנאשמת פיצוי לנפגעות העבירות, ובהעדר מידע בעניין זה, לא אוכל לגזור רכיב עונשי של פיצוי, הגם שהוא ראוי בנסיבות העניין.

אישום 7: עבירות המס

17. הערכים המוגנים באמצעות האיסורים הפליליים שנקבעו בחקיקת המס הם שמירה על הקופה הציבורית ושוויון בין תושבי המדינה.

מערכת גביית המס מבוססת, במידה רבה מאד, על דיווחיהם של הנישומים עצמם. הימנעות מתשלום מס פוגעת ישירות בקופה הציבורית, שכן הן מונעות גביית כספים המיועדים לשרת את צרכי הכלל. תכלית חקיקת המס היא להבטיח הזרמת תקבולים לצורך פעילות ציבורית שוטפת תקינה בניהול ענייני החברה והמדינה, ואי תשלום מיסים משבש את הפעילות התקינה של המשק, את האפשרות לתכנן את היקפי הגבייה ולתכנן את חלוקת המשאבים הציבוריים לצרכים שנקבעו על ידי הממשלה. כאשר עבירות מעין אלה מבוצעות בהיקפים גדולים, ההופכים את מערכת הגבייה לבלתי יעילה, עלולה להיות להן השלכה גם על מעמדה של כלכלת ישראל בקרב המדינות, הארגונים והמוסדות הפיננסיים הבינלאומיים.

בנוסף אי תשלום מיסים מוביל לאפליה בין נישומים לטובת העבריין ומטיל נטל מס כבד יותר על אזרחים שומרי חוק.

18. לאורך כמעט שנתיים שבהם פעלה הנאשמת בתחום העיסוק המתואר בכתב האישום המתוקן, היא נמנעה בעקביות מלדווח על עיסוקה ועל הכנסותיה, לא ניכתה מס במקור מהעובדות שהעסיקה ולא העבירה ולו שקל אחד מכספי המיסים שהיה עליה להעביר.

19. עם זאת יש לומר כי הנאשמת הורשעה בשתי עבירות לפי סעיף 216 לפקודת מס הכנסה, עבירת עוון שהעונש המירבי הקבוע לצדה הוא שנת מאסר, ונחשבת לעבירה קלה יחסית מבין העבירות שבחקיקת המס וכן בעבירה לפי סעיף 215א(א) לפקודה, אף היא עבירת עוון שהעונש המרבי הקבוע לצדה הוא שלוש שנות מאסר.

20. הגם שיש להניח כי לאחר גילוי העבירות הוצאה לנאשמת שומה, לא פורטו על ידי מי מהצדדים היקפי העבירות וסכומי המס שהועלמו. בשים לב למשך הזמן שלאורכו בוצעו העבירות נראה כי היקף העבירות לא מבוטל, ואולם לנוכח העובדה כי לא הוגשו ראיות בעניין זה, יש להניח הנחות המקלות עם הנאשמת.

21. הפיתוי לבצע עבירות מס הוא גדול, בשל התמורה הכספית המשמעותית שבצדן ובשל כך שמדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לאיתור וחשיפה. מטעמים אלה, נודעת חשיבות גדולה לשיקולי הרתעה כלליים בעבירות מס ולהעדפתם על פני שיקולים ונסיבות אישיות (ראו רע"פ 1717/14 לייזרוביץ' נ' מדינת ישראל (נבו 30.3.4)).

22. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות מס דומות בהיקפים נמוכים הוטלו עונשי מאסר בפועל, ולעיתים גם בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה וקנס. ראו למשל רע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (נבו 6.7.09); רע"פ 8997/05 שיבלי נ' מדינת ישראל (נבו 29.9.05); עפ"ג י-ם 10063-09-17 כהן נ' מדינת ישראל (נבו 1.5.18) והפסקה הנזכרת שם.

23. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את עבירות המס הוא בין תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות וארבעה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשמת

24. הנאשמת כבת 56 והיא בעלת עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות רלבנטיות. העונשים שנגזרו על הנאשמת בעבר לא הרתיעו אותה מלשוב ולבצע עבירות דומות, אף בשעה שעונש מאסר מותנה בן ארבעה חדשים שהוא חב הפעלה ריחף מעל צווארה.

25. הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעה על בסיס הודאתה. ברגיל, הודאה בביצוע עבירות מגלמת בתוכה שני רכיבים המצדיקים הקלה עם נאשם בהליך פלילי; האחד הוא חיסכון בזמן שיפוטי והשני הוא קבלת אחריות, המפחיתה את הסיכון להישנות עבירות.

קשה לומר כי הנאשמת חסכה בזמן שיפוטי. הנאשמת כפרה תחילה בכתב האישום, התיק נקבע לשמיעת ראיות במספר מועדים, שאחד מהם בוטל לבקשת הנאשמת ואילו המועדים האחרים בוטלו מטעמים שאינם קשורים בה. לצד זאת, לאורך ההליך הוגשו כמה וכמה בקשות דחייה של הדיונים מטעמה, ולחלקם של הדיונים היא לא התייצבה.

אשר לקבלת האחריות על מעשיה- מתוך תסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשמת מתקשה לקבל אחריות על העבירות שביצעה וכי היא מצמצמת מאד את חלקה. לצד זאת נתתי דעתי לעובדה, שאין עליה חולק, כי הנאשמת היא שורדת זנות בעצמה וכי ברקע למעשיה חוויות קשות ולא מעובדות מעברה. היא מתמודדת עם חרדות ודיכאון, גדלה בתנאים קשים של מצוקה וחוסר יציבות ונעדרת עורף משפחתי. אף אם בחלוף השנים הפכה מקורבן למי שניצלה קורבנות אחרות, לא ניתן להתעלם מהתופעה הידועה, המתוארת גם בתסקיר שירות המבחן, ולפיה נשים שחוו פגיעות דומות במהלך חייהן, נותרות עם קשת רחבה של סימפטומים פוסט טראומתיים ובהם חוויות של חוסר ביטחון בסיסי, חוסר אמון, קשיים בתקשורת ושימוש מאסיבי במנגנוני הגנה של ניתוק רגשי והדחקה, על מנת שיוכלו לתפקד. התייחסותה המצמצמת של הנאשמת ביחס לעבירות תיבחן על רקע קשיים אלה.

26. לא ניתן להתעלם מן העובדה, כי בסופו של יום, הנאשמת הצליחה לשרוד את מעגל הזנות ולהיחלץ ממנו, היא אינה עוסקת בתחום מזה כתשע שנים, עובדת לפרנסתה בעבודות כפיים חרף הפיתוי הגדול לחזור לעולם שבו ניתן להרוויח כסף רב בזמן קצר. די בעובדה זו כדי להתייחס אליה כאל מי שעשתה כבדת דרך שיקומית משמעותית. אף אם הנאשמת מתקשה

להכיר במלוא התנהלותה הבעייתית שהובילה לביצוע העבירות, היא מגלה מוטיבציה ונכונות להשתלב בטיפול, והעיכוב בקבלתו נבע מהקושי של הרשויות למצוא עבודה את המסגרת המתאימה לצרכיה.

27. העבירה האחרונה שביצעה הנאשמת הייתה בחודש אפריל 2017. כתב האישום הוגש בחלוף כשנתיים וחצי, בחודש דצמבר 2019, בלא שניתן הסבר לעיכוב בהגשתו. מאז הגשת כתב האישום ועד היום חלפו עוד כשש וחצי שנים, פרק זמן משמעותי, שחלקו אמנם רובץ לפתחה של הנאשמת, וחלק אחר, לא מבוטל שלו, לא היה תלוי בה. כך או כך, נתון רב משקל הוא העובדה כי גם בחלוף שנים אלה לא נפתחו לנאשמת תיקים חדשים, והיא מנסה לאסוף את שברי חייה ולקיים אורח חיים מתפקד ככל הניתן.

28. לנאשמת עבר פלילי מכביד והיא מתקשה לתפוס את עצמה כעבריינית שסרסרה לזנות בנשים אחרות. עם זאת, לנוכח העובדה כי הנאשמת יצאה ממעגל הזנות ומקיימת אורח חיים מתפקד, יציב ותקין מזה שנים, מתפרנסת בדוחק ומביעה מוטיבציה לקבל סיוע ותמיכה טיפולית, מובן כי גזירת עונש בתוך מתחמי העונש ההולם תוביל לרגרסיה במצבה השברירי, וזו אף התרשמותו של שירות המבחן. שיקולי שיקום מבססים, אם כן, את המסקנה כי יש לחרוג בעניינה של הנאשמת ממתחם העונש ההולם.

29. מעבר לדרוש אוסיף, כי אף אם לא היה מקום ליתן בעניינה של הנאשמת משקל מכריע לשיקולי שיקום, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי עד לשלב גזירת הדין נשפטה הנאשמת על ידי מותב אחר, אשר אמנם לא סיים את מלאכתו, אך לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, ביקש לערוך בעניינה של הנאשמת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. עובדה זו יצרה וודאי ציפייה לא מבוטלת אצל הנאשמת ביחס לעונש שיוטל עליה, וביחס לכוונה של בית המשפט להימנע מלגזור עליה מאסר בפועל. החלפת המותב בשלב המאוחר של גזירת הדין ולאחר שמיעת הטיעונים לעונש, תוך התעלמות מההתנהלות שקדמה לגזירת הדין, עלולה לפגוע במראית פני הצדק.

30. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ב. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים, שנגזר על הנאשמת בת"פ 8116/08 בבית משפט השלום ירושלים וחודש ביום 14.7.15 בת"פ 12-12-24611 של בית משפט השלום בבאר-שבע, יופעל בחופף לעונש שנגזר על הנאשמת, וירוצה אף הוא בעבודות שירות. בסך הכל תרצה הנאשמת תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 19.7.26 בשעה 8:00 במקום המפורט בסעיף 5 לחוות הדעת.

ג. תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור איזה מהעבירות שבביצוען הורשעה.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום.

ה. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 2.8.26 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. אם לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

על הנאשמת לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

31. הסברתי לנאשמת את חובתה לשתף פעולה במילוי צו המבחן ואת האפשרויות העומדות לפני בית המשפט אם לא תעשה כן.

32. כספים שנתפסו באיזה מבתי הבושת יחולטו לאוצר המדינה.

33. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' סיוון תשפ"ו, 26 מאי 2026, בנוכחות הצדדים.